

## **Caracterizarea personajului Marga din opera Hanu-Ancutei scrisa de Mihail Sadoveanu**

Personaj episodic, dinamic, unidimensional.

Modalitati de caracterizare:

- caracterizare directa: portretul facut de narator si de alte personaje; autocaracterizare;  
â€” caracterizare indirecta: prin propriile simtiri, ganduri si actiuni; prin mediul in care traieste; prin comentariul altor naratori.

Personaj linear, unidimensionat, Marga impresioneaza prin puterea sentimentului care o stapaneste si pentru care se sacrifica; e un simbol al jertfei aduse iubirii.

Protagonistii conclavei de la hanul Ancutei, adunati acolo "la vremea petrecerilor si a povestilor" sunt persoane varstnice, capabile deci de a avea/depana amintiri. Altfel, timpul evocarilor, al "povestii", ar fi anulat. Simptomatic este faptul ca, din toata suita de chipuri care se perinda, in primul plan temporal al naratiunii, prin fata ochilor nostri, doar Ancuta cea tanara si negustorul lipscan, Damian Cristisor, nu sunt la varsta aducerilor aminte.

Ei nici nu sunt cu adevarat protagonisti ai unei "povesti". Ancuta cea tanara preia de la cealalta Ancuta timpuri si evenimente trecute, care se rememoreaza prin intermediari. Iar negustorul lipscan nu ne istoriseste o "poveste", exista foarte putin (sau deloc) in timpul istoric al naratiunii, nu este, ca toti ceilalti, la "vremea petrecerilor si a povestilor", ci se plaseaza mai ales in timpul din discurs, reprezentand doar o intruziune a realului si alogenului -respins de fapt de comeseni, "gospodari si razesii". Poate ca scriitorul i-a incredintat o alta misiune in scenariul narativ, aceea de a marca superioritatea si prioritatea traiului patriarhal-adamic asupra celui de initiativa, lucrativ.

Protagonistii "povestilor" depanate in acest ceas al marturisirii si spovedaniei, care viaza deci in alt plan temporal, sunt indeobste tineri. Este si cazul Margai. Tigancusa, eroina povestirii Fantana dintre plopi, este, dupa marturisirea naratorului, capitanul de mazali Neculai Isac, "o fetiscana de optsprezece ani", cu, fusta rosa".

Desi putine pagini ii sunt consacrate, ea ne apare, datorita puterii sentimentului cu care traieste inca in sufletul si amintirea naratorului, vie, plina de viata, de personalitate. Fizic, capitanul de mazali ne-o prezinta cu "trupul curat si frumos rotunjit", pe care i-l vazuse in apa, cu "obrazul copilarlesc", cu "nasul arcuit, cu nari largi", cu "ochii iuti", care-l tulbura pe narator, cu parul "negru si lins", care avea "luciri de paun". Batranul Hasanache, seful satei, o vede "o fata proasta, care n-a iesit inca in lume", si ea insasi se defineste, cu simt al modestiei si cu sentimentul apar-tenentei la o natie stigmatizata, "o biata fata din satra", "o roaba s-o nemernica".

Personaj linear, unidimensionat, ea traieste ca atare prin puterea sentimentului care o stapaneste si pentru care se sacrifica. Ea stie ca destinul ii este fatal, pecetluit, ca va fi omorata de catre ceilalti membri ai familiei sale cand isi vor da seama ca a tradat, dar nu poate tine piept iubirii

pentru capitanul de mazali, caruia i se daruie cu disperare: "Apoi se repezi si ma cuprinse de grumaji. Gafaia si ma strangea catra ea, scancind. Ramase lipita de mine si, dupa ce se potoli, suspina prelung si adanc". Desi stie ca amandoi sunt in primejdie de moarte, Marga prelungeste putinele momente de voluptate a iubirii, traite cu intensitate, destainuindu-i cat mai tarziu capitanului primejdia de moarte in care se aflau: "N-am putut rabda de dragoste s-am vrut sa mai stai cu mine, de-aceea nu ti-am spus cum am venit. Dar acum nu mai pot si-ti spun; caci vor sa te omoare si sa-ti ieie banii".

Criticul Fanus Bailesteanu nota ca "Marga e constienta de ce va urma infidelitatii sale fata de porunca familiei, dar isi sfideaza destinul, fericita totusi in voluptatea profunde (desi atat de scurta!) traii erotice: "Acuma eu stiu c-au sa ma-n-junghie, caci au inteles ca-mi esti drag, s-au sa priceapa de ce-ai scapat, dar de-acuma inainte nu-mi pasa!". Timpul obiectiv al unei vieti se comprimase, pentru ea, in timpul subiectiv, interior al celor doua zile si ea moare, dramatic, dar, asemenea altor eroi sadovenieni, cu nimbul unei linisti demiurgice pe frunte".

Chipul Margai se reliefeaza si prin cateva dimensiuni simbolice existente in text. Fantana este suprapersonajul evident inca din titlu. Ea este asociata (dupa observatiile lui Ivan Evseev) "apei vii, ce tasnea langa radacinile pomului vietii din Paradis". Este deci un simbol al vietii si al traii, la care se asociaza simbolul principiului feminin. Rotundul (inelul) fantanii semnifica si perfectiunea, ca si insotirea nuptiala. Plopul este un arbore funerar, care simbolizeaza "fortele regresive ale naturii, amintirea mai mult decat speranta, timpul trecut mai mult decat viitorul renasterilor" (Jean Chevalier, Alain Gheerbrant), iar rosul (fustei) ingemaneaza cele doua daturi existentiale ale eroinei: dragostea si moartea.